

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Člověk jako čas – volný čas a smysl lidské existence

Autorka práce: Bc. Vlasta Mrázová

Obor studia: Pedagogika volného času (Kombinované studium)

Posudek vypracovala: Mgr. Kateřina Brichcínová, Th.D.

Datum: 11. 5. 2019

Název práce navozuje dojem, že se jedná o práci filosofickou. Autorka však není studentkou filosofie, nýbrž pedagogiky volného času, a na téma nahlíží z různých úhlů pohledu. Pokouší se interpretovat některé myšlenky několika významných filosofů a také několika teoretiků pedagogiky. V úvodu předesílá, že k dosažení vytyčeného cíle použije deduktivní metodu (sestavující z kroků analýzy – komparace – dedukce, viz s. 9), ale fakticky komparuje pouze myšlenky Aristotela s myšlenkami Aurelia Augustina. Domnívám se, že téma mělo být lépe vymezeno a cíle měly být skromnější. Cíle, které si autorka určila, lze v rámci jedné diplomové práce sotva naplnit. Chtít nastínit, co je smyslem lidské existence, což je autorčiným dílčím cílem, je podle mého soudu samo o sobě více než dost.

Práce čítá 76 stran, 6 kapitol je orámováno úvodem a závěrem. V úvodu se neodůvodněně střídá užití minulého, přítomného i budoucího slovesného času. Není potom zřejmé, zda se autorka jednotlivé kroky chystá učinit nebo už je učinila, a text se jeví neuspořádaný. Podle mého názoru není správné v úvodu vypisovat poznatky získané v následujících kapitolách (viz např. „U sv. Augustina jsme zaznamenali poukázání na propojení času a dějin.“) Formulace jsou (nejenom v úvodu, ale v celé práci) místy neobratné, proto se text nese snadno čte.

Použitých zdrojů je dostatek a způsob odkazování na zdroje je v pořádku. V seznamu pramenů však postrádám některé (nikoliv nedůležité) tituly, ze kterých je v textu citováno, např. Bytí a čas od M. Heideggera nebo Odkaz tradic lidové kultury od A. Schauerové. Analýzy vybraných myšlenek několika filosofů se mi jeví nedostatečné. Na jedné normostraně stěží mohou být analyzovány některé myšlenky M. Heideggera, které jsou spíše jen tlumočeny. Autorka přitom čerpá (stejně jako v případě analýzy myšlenek dalších filosofů) především ze sekundární literatury. Podmínkou dobré analýzy je nepochybně znalost literatury původní a její použití. Závěr mohl být stručnější. Kolegyně Mrázová zde píše: „práce mi přinesla mnoho překvapivých poznatků. Především mi došlo, že zabývat se časem je velmi složitá záležitost.“ To jistě je a mám pocit, že autorka se chtěla zhostit příliš velkého úkolu. Nezpochybňuji přínos práce pro ni samou, je dobře, že si během psaní rozšířila obzory, jak konstatuje dále. Ovšem nemyslím si, že práce je přínosná pro okolí. Vychovatelům a pedagogům, domnívám se, lépe poslouží odborná literatura.

Chyb v textu není málo, vyskytují se v něm chyby gramatické (například v užití zájmena jež/jenž) i chyby z nepozornosti. Ke grafické úpravě nemám výhrady.

S přihlédnutím k výše uvedeným přednostem i nedostatkům **doporučuji** předloženou práci k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit známkou dobře.

V Českých Budějovicích, dne 11. 5. 2019

Mgr. Kateřina Brichcínová, Th.D.

Kateřina Brichcínová